

Uw woord is een lamp voor mijn voet en een licht op mijn pad (Ps. 119:105)

Hebreeën 4

1 Laten wij daarom op onze hoede zijn, dat niemand van u, terwijl nog een belofte van tot zijn rust in te gaan bestaat, de indruk zou wekken achter te blijven.

Voor ons betekent tot "zijn rust ingaan" dat wij tot rust komen van onze (eigen) werken, zoals in vers 10 staat: Want wie tot zijn rust is ingegaan, is ook zelf tot rust gekomen van zijn werken, evenals God van de zijne.

2 Want ook ons is het evangelie verkondigd evenals hun, maar het woord der prediking was hun niet van nut, omdat het niet met geloof gepaard ging bij hen, die het hoorden.

De blijde boodschap (het evangelie), werd aan het volk verkondigd o.a. door Jozua en Kaleb, toen zij met de andere verspieters terugkeerden van hun tocht. Zij zeiden tot het volk (Num. 14:7 en verder):

"... Het land dat wij doorgetrokken zijn om het te verspieden, dat land is buitengewoon goed. Indien de Here welgevallen aan ons heeft, dan zal Hij u ons in dit land brengen en het ons geven, een land, dat vloeit van melk en honig.

Alleen, wees dan niet opstandig tegen de Here, en gij, vreest het volk van het land niet, want zij zijn ons tot spijs, hun schaduw is van hen geworden, en de Here is met ons, vreest hen niet. "

Tien van de verspieters vertrouwden op hun vijf zintuigen en hun eigen kracht. Hun conclusie staat in Numeri 13:31b en verder: "wij zullen tegen dat volk niet kunnen optrekken, want het is sterker dan wij."

Verder zeiden zij in vers 33: "Ook zagen wij daar de reuzen, Enakieten, die tot de reuzen behoren, en wij waren als sprinkhanen in onze eigen ogen en ook in hun ogen."

3 Want wij gaan tot de rust in, wij, die tot geloof gekomen zijn, zoals Hij gesproken heeft: gelijk Ik gezworen heb in mijn toorn: Nooit zullen zij tot mijn rust ingaan, en toch waren zijn werken van de grondlegging der wereld af gereed.

De tien andere verspieters hielden rekening met hun eigen kracht en mogelijkheden en volgden hun zintuigen. Ze kwamen niet tot geloof. Het volk geloofde de woorden van deze tien verspieters en geloofden niet in dat, wat Jozua en Kaleb zeiden. Ze wilden hen zelfs stenen.

Na alle gebeurtenissen in de woestijn, waarin het volk God niet geloofde, zwoer God bij Zichzelf (Num. 14:21/23):

Zo waar Ik leef ... geen van de mannen die mijn heerlijkheid gezien hebben, en de tekenen die Ik in Egypte en in de woestijn gedaan heb, en die Mij nu reeds tienmaal verzocht en naar mijn stem niet geluisterd hebben, zal het land zien, dat Ik onder ede aan hun vaderen beloofd heb.

Ja, niemand van hen, die Mij versmaad hebben, zal het zien.

4 Want Hij heeft ergens van de zevende dag aldus gesproken: En God rustte op de zevende dag van al zijn werken.

Het Hebr. werkwoord sjabat betekent: rusten, rust genieten, ophouden met iets. Op de geestelijke sabbat houdt men op met zijn eigen werken. Immers, de sabbat is een schaduw, terwijl de werkelijkheid Christus is. (Col. 2 :16).

God sprak tot David in 1 Kron. 22:9 "Zie, u zal een zoon geboren worden; hij zal *een man van rust* zijn." De naam Salomo betekent dan ook: vredig, rustig.

Salomo, de zoon van David, is een type van Jezus Christus. Hij, Jezus, is de man van rust en een Man die rust wil geven.

Dat lezen wij in Math. 11:28 waar staat: Komt tot Mij, allen, die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven.

Men wordt *vermoeid en belast* door het houden van wetjes en regeltjes als uiterlijke godsdienstvorm. Men wordt ook vermoeid en belast als men vanuit zijn eigen kracht, vanuit de natuurlijke mens, God wil dienen. Dat wordt een zwaar juk maar Jezus nodigt al die mensen uit om tot Hem te komen want Hij wil rust geven.

Hij biedt hen een ander juk aan, dat niet zwaar is maar zacht en licht. Hij zegt immers in vers 29:

Neemt mijn juk op u en leert van Mij, want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart en gij zult rust vinden voor uw zielen, want mijn juk is zacht en mijn last is licht.

Wat is dan het juk van Jezus? Het wordt door Hem genoemd in Lucas 9:23 waar staat:

Indien iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf en neme dagelijks zijn kruis op en volge Mij.

Dat juk is zacht en licht. Het wordt zwaar als wij andere mensen willen veranderen en de wereld om ons heen willen verbeteren. Wij mogen dit juk van Jezus, wat zacht en licht is, op ons nemen en wij worden door Hem uitgenodigd, om van Hem te leren. Hij is zachtmoedig en nederig van hart en die deugden mogen ook wij van Hem leren.

Dit is dus een woord voor discipelen want dat zijn leerlingen. Hij zegt immers: leert van Mij.

Dan krijgen we rust voor onze zielen zoals Jezus zei: ... en gij zult rust vinden voor uw zielen. In de ziel van een mens kan het soms zo woelen om dat wat anderen doen en zeggen. Wij krijgen rust als we ophouden om anderen te willen veranderen.

Wij mogen van Jezus zachtmoedigheid en nederigheid leren.

Hebr. 4:5 En hier wederom: Nooit zullen zij tot mijn rust ingaan.

De schrijver van de Hebreeën brief wil aantonen, dat er buiten de sabbat – de zevende dag – nog een andere dag is dat wij zijn rust kunnen binnengaan.

6 Aangezien nog te wachten is, dat sommigen tot die rust zullen ingaan (dat zijn die sommigen, die tot rust komen van hun eigen werken), en zij, die het evangelie eerst ontvangen hebben, niet ingegaan zijn wegens hun ongehoorzaamheid,

7 Stelt Hij wederom een dag vast, heden, als Hij door David na zo lange tijd spreekt, zoals boven gezegd werd: Heden, indien gij zijn stem hoort, verhardt uw harten niet.

Die nieuwe rustdag is heden, vandaag, nu. Heden naar zijn stem horen en het woord met een gelovig hart aannemen.

8 Want indien Jozua hen in de rust gebracht had, zou Hij niet meer over een andere, latere dag gesproken hebben.

9 Er blijft dus een sabbatsrust voor het volk van God.

Die sabbatsrust wordt weergegeven in vers 10. Dat vers begint dan ook met ... want.

10 Want wie tot zijn rust is ingegaan, is ook zelf tot rust gekomen van zijn werken, evenals God van de zijne.

Tot rust komen van onze werken betekent niet, dat we dan onwerkzaam zouden zijn. Nee, we zijn dan werkzaam in het geloof.

We rusten dan van onze eigen werken en dat zijn b.v. werken, om door de mensen opgemerkt te worden zoals Jezus sprak in Matt. 6:1

Ziet toe, dat gij uw gerechtigheid niet doet voor de mensen, om door hen opgemerkt te worden, want dan hebt gij geen loon bij uw Vader, die in de hemelen is.

Wanneer b.v. een vrouw wekelijks de woonkamer stoft en schoonmaakt, kan ze denken: "voor wie doe ik het eigenlijk." Misschien merkt haar man of kinderen al dat schoonmaken en onderhouden helemaal niet op.

Om tot rust daarvan te komen, is het van belang om in Gods werken te komen zoals in Col. 3:23/24 staat:

Wat gij ook doet, verricht uw werk van harte, als voor de Here en niet voor de mensen; gij weet toch, dat gij van de Here tot vergelding de erfenis zult ontvangen. Gij dient Christus als heer.

Op die manier krijgt alles, wat wij doen zin en inhoud. Ook al wordt het door geen enkel mens opgemerkt.

11 Laten wij er dus ernst mede maken om tot die rust in te gaan, opdat niemand ten val kome door dit voorbeeld van ongehoorzaamheid te volgen.

Laten we niet te lichtvaardig denken over "zulk een heil". Jezus bracht onze oude mens met zijn praktijken in de dood en wie gestorven is, is tot rust gekomen van zijn werken. Men zegt ook wel eens van iemand die overleden is: "hij is tot de rust ingegaan."

12 Want het woord Gods is levend en krachtig en scherper dan enig tweesnijdend zwaard en het dringt door, zo diep, dat het vaneenscheidt ziel en geest, gewrichten en merg, en het schift overleggingen en gedachten des harten.

Het is de scheiding tussen ziel en geest, die ons tot geestelijke mensen maakt. In de ziel zijn de vijf zintuigen. Jezus zei: ... en gij zult rust vinden voor uw zielen. Dan leeft onze geest boven de ziel met zijn stemmingen en gevoelens. Er komt scheiding tussen ziel en geest.

Door het werk van Jezus, door het woord Gods, kan ook de vleeselijke "sterkte van de mens" verbroken worden. Het woord scheidt ook gewrichten en merg vaneen.

13 En geen schepsel is voor Hem verborgen, want alle dingen liggen open en ontbloom voor de ogen van Hem, voor wie wij rekenschap hebben af te leggen.

Alle dingen liggen open en ontbloom voor God, met wie wij te doen hebben. Hij ziet onze motieven en Hij wil ons in Zijn rust brengen. En wij gaan tot die rust in, wij die de blijde boodschap geloven.

14 Daar wij nu een grote hogepriester hebben, die de hemelen is doorgedaan, Jezus, de Zoon van God, laten wij aan die belijdenis vasthouden.

Jezus is de hemelen doorgedaan; immers de Vader had tegen Hem gezegd (Hb. 1:13a): "Zet U aan mijn rechterhand."

Waarom wij zo'n grote hogepriester hebben, wordt genoemd in vers 15, en aan die belijdenis houden wij vast.

15 Want wij hebben geen hogepriester, die niet kan meevoelen met onze zwakheden, maar een, die in alle dingen op gelijke wijze als wij is verzocht geweest, doch zonder te zondigen.

Wij hebben een hogepriester, die kan meevoelen met onze zwakheden.

Wat is dan onze zwakheid? Onze zwakheid is, dat wij een vlees hebben waar geen goed in woont. En omdat wij een vlees hebben, waar geen goed in woont, worden wij verzocht, op de wijze zoals in Jac. 1:14/15a staat:

Maar zo vaak iemand verzocht wordt, komt dit voort uit de zuiging en verlokking zijner eigen begeerte. Daarna, als die begeerte bevrucht is, baart zij zonde.

In alle dingen op gelijke wijze als wij - zoals hierboven omschreven staat - werd Jezus verzocht. Maar de begeerte werd bij Hem nooit bevrucht en Hij heeft nooit gezondigd.

Jezus heeft de zonde nooit gekend want men kent de zonde pas, als men de zonde doet. Dus Jezus kan niet meevoelen in het zondigen zelf want dat heeft Hij nooit gedaan. Maar Hij kan wel meevoelen met onze zwakheden omdat Hij op dezelfde wijze als wij verzocht werd.

Hb. 4:16 Laten wij daarom met vrijmoedigheid toegaan tot de troon der genade, opdat wij barmhartigheid ontvangen en genade vinden om hulp te verkrijgen te gelegener tijd.

Er is een troon der genade in de hemel. Daar kunnen wij met vrijmoedigheid naar toegaan. En wat kunnen we daar ontvangen? Barmhartigheid! Daar ontmoeten wij een barmhartige Hogepriester, die precies weet, wat er in ons om gaat en wat er in ons woont.

En wat kunnen wij nog meer krijgen? We kunnen daar genade vinden. Genade is niet alleen vergeving, maar ook hulp. Er staat immers: opdat wij barmhartigheid ontvangen en genade vinden om hulp te verkrijgen.

Dat is dus hulp vóórdát het mis gaat. Wanneer iemand aan een boomtak hangt boven een afgrond, en Hij moet loslaten omdat hij niet op tijd hulp krijgt, dan valt hij naar beneden. Maar krijgt hij op de juiste tijd hulp, dan valt hij niet naar beneden.

En die hulp – te gelegener tijd – wil Jezus ons geven. Laten we daarom gebruik maken van die troon der genade. Hulp zoeken bij de troon der genade.

Daar ontmoeten we Jezus, die met ons kan mede voelen. Daar ontmoeten wij Jezus, de man van rust. Hij wil ons Zijn rust geven.

Hij, de man van rust, wil ons Zijn rust geven. Laten wij dat zachte en lichte juk van Hem op ons nemen, door dagelijks onszelf te verloochenen en van Hem te leren, Hij die zachtmoedig en nederig is. Wij zullen rust vinden voor onze zielen. Jezus is de ware sabbat. Hij is de man van Rust.